



НА ЧАСІ

День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні: університет пам'ятає

Сьогодні ми вшановуємо усіх загиблих у День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні! Висловлюємо слова вдячності та поваги нашим ветеранам та їх родинам: вдячності за їх подвиги, за їх втрачену молодість та здоров'я, за можливість сьогодні жити у вільній від нацизму Україні. Пам'ять про війну – це спільна пам'ять нашого народу. Щороку ці травневі дні нам усім нагадують – немає більшої цінності, ніж радість життя на вільній землі! Віримо, що в



Україні запанує мир, спокій, добро, а в наших домівках завжди буде затишок, достаток і любов!

Вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброєю в руках захистили свободу і незалежність нашої країни.

ВІСТІ З ВЧЕНОЇ РАДИ

Радимось дистанційно

Безперечно, 14 травня нинішнього року увійде в історію Ніжинської вищої школи, як день, коли було започатковано проведення засідань Вченої ради університету в режимі онлайн-конференції. Обставини, що пов'язані з епідемією коронавірусу, змусили і нас суворо дотримуватися режиму самоізоляції. Саме тому і було прийнято таке рішення. Все колись доводиться робити вперше..., для більшості із членів ради участь в режимі онлайн також була новинкою. Виявляється нічого страшного: необхідно лише зареєструватися на платформі Zoom, пройти ідентифікацію – ти вже учасник конференції. Бракувало лише емоційного збудження, яке традиційно присутнє перед початком Вченої ради.

Оскільки конференція чітко обмежена в часі, на засідання ради винесли лише два питання:

1. Стан, проблеми й перспективи розвитку Інституту філології, перекладу та журналістики;
2. Різне.

З першого питання вчєній раді доповідала директор Навчально-наукового інституту кандидат філологічних наук, доцент Клипа Н.І. У своїй десятихвилинній доповіді вона коротко означила проблеми та перспективи, які постали перед структурним підрозділом. Найбільша з них – подальше скорочення контингенту студентів з філологічних спеціальностей; брак технічного забезпечення навчального процесу (особливо це проявилось під час вимушеного карантину); забезпечення висококваліфікованими кадрами спеціальності «Журналістика» та інші. Далі було відведено час для запитань. Обговорення показало, що проблеми існують, і їх необхідно вирішувати.

Вчена рада відзначила, що в Інституті належний організаційний та якісний рівень науково-дослідної та методичної роботи. Разом з тим, рада рекомендувала: організувати роботу щодо модернізації змісту освітніх програм та вдосконалення навчальних планів відповідно до нових акредитаційних вимог; спрямувати роботу кафедри на успішне проведення акредитації освітньо-професійної програми «Журналістика»; здійснити заходи щодо підготовки та прийняття на роботу кандидатів і докторів наук зі спеціальності «Журналістика» (соціальні комунікації); завершити роботу з упровадження в освітній процес дистанційної форми навчання; уживати заходів щодо збільшення кількості публікацій викладачів інституту в науковій періодиці, індексованій у міжнародних базах даних; активізувати роботу щодо залучення до вступу в Інститут осіб з числа іноземних громадян; рішення було затверджено Вченою радою.

У другій частині конференції радою були обговорені питання:

Положення про навчально-методичну експертизу та сертифікацію веб-ресурсів навчальної програми (дисципліни) у Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя; схвалення додатку «Норми часу для обліку навчальної та методичної роботи науково-педагогічних (педагогічних) працівників при організації дистанційного навчання; затвердження додаткових програм для складання кандидатських іспитів аспірантів 3-го року навчання; рекомендація до друку навчально-методичних видань.

Вчена рада пройшла напроцуд організовано і продуктивно, але так хочеться живого спілкування.

За ходом ради слідкував онлайн **Лесь Хонда**

ВІТАЄМО

Нещодавно закінчився VII Всеукраїнський бізнес-турнір "Стратегія фірми-2020" і цього року студент факультету природничо-географічних і точних наук **Прусс Михайло** брав у ньому участь. Він вже вдруге бере участь у цьому турнірі, але цього разу вже у студентській лізі.

І про все це він розповідає:

"Це був нелегкий, але цікавий шлях. Кожного дня я зіштовхувався зі складнощами, проблемами і звісно з великою конкуренцією, але я їх вдало подолав. У півфіналі увійшов в історію турніру як один з найперших мільярдерів. Цього року вперше потрапив у фінал. Фінал був напружений, максимально наближений до теперішньої ситуації в країні з коронавірусом. Незважаючи на це, мені вдалося зайняти 6 місце з 22 найкращих студентів України. Наступного року я теж буду брати участь у турнірі, але вже зі своєю командою, яку я починаю збирати."

Щиро вітаємо Прусса Михайла та бажаємо йому подальших успіхів.



Вітаємо переможця фінального етапу X Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка серед студентів закладів вищої освіти (університети й академії, гуманітарний профіль)

Мусієнка Владислава Андрійовича – КУФ-31 (диплом II ступеня)

Науковий керівник – доц. **Капленко Оксана Миколаївна**

Бажаємо міцного здоров'я, творчого натхнення, невичерпної енергії та нових звершень на науковій ниві

"Кращі практики молодіжної роботи Чернігівщини 2020"

25 червня у Чернігові стартував форум «Кращі практики молодіжної роботи Чернігівщини 2020». У рамках форуму в Чернігівській ОДА вітали представників молодіжних організацій та установ, які працюють з молоддю. Як зазначив Андрій Подорван, заступник голови Чернігівської ОДА: «Кожен молодіжний проект - це частинка душі, в нього вкладено титанічну працю та зусилля». Серед нагороджених - представники молодіжних громадських організацій та ініціатив, територіальних громад, організацій, які займаються молодіжною політикою, освітніх установ. Подякою був відзначений Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя за вагомий внесок у реалізацію державної молодіжної політики в Чернігівській області та з нагоди Дня молоді. Організатори форуму відзначили, що робота з молоддю у Ніжині - нині одна з найкращих в Україні.



ДО 200-ЛІТТЯ НІЖИНСЬКОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ

До 200-ліття Ніжинської вищої школи за підтримки соціально-гуманітарного відділу проходив конкурс на знання історії вишу. Цей конкурс виявив великий інтерес серед студентів, адже учасників було дуже багато. Конкурс проходив у мережі Instagram протягом двох місяців та складався з двох етапів. Перший етап - вікторина, яка включала в себе 10 питань. До другого етапу вийшли ті учасники, які дали найбільше правильних відповідей на запитання. Фіналістів було чимало. Другий етап - відеозапитання про культурне життя та історію вузу.

Призові місця розподілилися наступним чином:

- Патенок Анна - 13 балів
- Гузь Анастасія - 13 балів
- Вражевських Дмитро - 12 балів
- Кривуценко Надія - 11 балів
- Карась Сергій - 11 балів

Вітаємо переможців та призерів. Усі вони отримують подарунки від Профкому студентів та його голови Іванюка Сергія.

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ЗВІГУЄ

Стан, проблеми, перспективи розвитку соціально-гуманітарного відділу



Соціально-гуманітарний відділ є структурним підрозділом університету, який діє на основі Закону України «Про вищу освіту», Статуту університету, Положення про соціально-гуманітарний відділ, інших законодавчих актів і нормативних документів з питань освіти, рішень, що мають чинність в університеті.

Соціально-гуманітарний відділ бере участь у розробці положень, наказів, інструкцій та методичних рекомендацій з питань організації науково-методичного забезпечення виховного процесу та соціально-гуманітарної діяльності, є безпосереднім організатором загальноуніверситетських культурно-масових заходів.

Структурними підрозділами соціально-гуманітарного відділу є: Культурно-дозвілєвий центр, Музейний комплекс НДУ імені Миколи Гоголя, редакція газети «Альма-матер», культурно-освітній центр «Юність», костюмерна. Фахівці соціально-гуманітарного відділу відповідають за роботу зі студентами у гуртожитках, ведуть облік та призначення стипендій соціальним категоріям студентів, відповідають за звукове оформлення заходів, свої послуги надає паспортист.

У роботі відділу можна виділити вектори виховного впливу на студентство по категоріям, але поділ на вектори є дуже умовним. Адже важко виокремити заходи, що мають лише патріотичне або естетичне спрямування. Тому що кожен захід включає в собі усі напрямки виховного процесу.

Вектор національно-патріотичного виховання

На формування громадянської позиції студентів в університеті має великий вплив проведення урочистих загальноуніверситетських зборів.

Так, традиційним стало проведення зборів, присвячених початку нового навчального року та Дню Знань, зборів з нагоди вручення дипломів з відзнакою випускникам, проведення загальнонаціонального диктанту в День української мови та писемності.

На формування національної свідомості, патріотичних почуттів, на відновлення історичної справедливості щодо минулого українського народу позитивно впливали заходи, що проводилися до Дня соборності України, до чергової річниці подій під Крутами, заходи, приурочені пам'яті про Голодомор в Україні («Запали свічку пам'яті»).

Становлення національної гідності й самоповаги на основі успадкування духовних надбань українського народу, набуття та усвідомлення історичних знань та з метою військово-патріотичного виховання проводяться заходи: «Прийняття присяги», «Вручення погон молодшого лейтенанта», участь у заходах до Дня визволення міста Ніжина, до 9 травня, до Дня жертв політичних репресій, організація та проведення разом з профкомом студентів перегляду фільму «Добровольці Божої чоти», Благодійного вечора сучасної пісні, Дня вишиванки, Проведення Дня Гідності та Свободи, перегляд кінострічки «Крути 1918 р.»

На освітньо-пізнавальне та патріотичне виховання студентів також спрямована діяльність музеїв університету, які знаходяться в підпорядкуванні соціально-гуманітарного відділу. Практично всі першокурсники згідно навчальних планів (факультети історико-юридичний, іноземних мов) на виховних годинах та в позаурочний час відвідують Музеї. Старшокурсники, перебуваючи на педагогічній практиці, приводять сюди своїх учнів. Двері музеїв все частіше відкриваються для делегацій різного рівня, екскурсійних груп з Києва, Чернігова та інших міст і сіл області. Забезпечення музейно-екскурсійної практики студентів, арт-терапії (історико-юридичний факультет, обласний ліцей, факультет психології та соціальної роботи). Велика робота була проведена над створенням нового музею «Номо sovieticus». Разом з викладачами кафедри історії України, котрим належить ідея створення такого музею, збиралися експонати, оформлялися експозиції.

Цей музей особливий ще тим, що тут знаходяться картини художника Шмикова Анатолія Петровича, колекцію яких університету подарував професор Самойленко Григорій Васильович.

Вектор художньо-естетичного виховання

Студентство – креативна, молодіжна, неординарна структура молодіжного об'єднання, яка постійно чекає від свого студентського життя чогось яскравого, непередбачуваного, де б можна було б себе проявити, показати, розказати всьому світу про свою особливість. Культурно-мистецькі заходи – це як одна з важливих ланок діяльності працівників університету із забезпечення студентством їхніх культурних потреб.

У Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя склалися дуже гарні традиції щодо проведення таких заходів, де б молодь могла себе проявити. Разом з традиційними заходами з'являються нові, які ще більше цікаві студентству, так як ця «маса» постійно розвивається, активно рухається вперед, їй по-

трібно «живитися» яскравими емоціями, подіями, що забезпечують їх культурний «голод». Один з найулюбленіших заходів студентів, який має 16-літню історію - конкурс краси. Назва змінювалася, змінювалися організатори, але цей найулюбленіший конкурс був завжди до смаку студентству. Адже саме на такому конкурсі можна себе проявити якнайкраще, тому що там проявляється краса як і зовнішня, так і внутрішня.

Ще одна сторінка роботи соціально-гуманітарного відділу – це Культурно-освітній центр «Юність». Він створений на базі колишнього кафе «Юність». На сьогоднішній день можна стверджувати, що назва повністю підтверджує його форму. Він став центром для проведення студентами різноманітних форм дозвілля: це і засідання клубу «Що? Де? Коли?», антикорупційних семінарів, це і проведення тематичних дискотек, новорічних ранків і вечорів, днів факультетів, круглих столів, реалізація всіх ідей, що пропонує студентський проект «#naStile».

Профорієнтаційна робота

Відділ проводить активну профорієнтаційну роботу з майбутніми абіткрієнтами:

- аналітична робота з опрацювання матеріалів ;
- поїздки в різні регіони області: Конотоп, Варва, Десна, Новгород-Сіверський, Шостка.
- робота з рекламою вузу і співпраця з мас-медіа;
- підготовка агітбригад, які беруть участь у профорієнтаційних заходах;
- проведення Дня відкритих дверей у нашому університеті.

Також вагоме місце у національно-патріотичному, художньо-естетичному вихованні займає газета «Альма матер» (редактор Лебедева Анна). Редактор газети фіксує події навчально-методичного, наукового, культурного життя університету. На основі пропозицій Редакційної ради макетує номер періодичного університетського видання і відповідає за його виконання; затверджує художнє і графічне оформлення, тираж видання; забезпечує опрацювання читацької кореспонденції; аналізує критичні зауваження, розглядає пропозиції щодо змісту статей. Хочеться слова вдячності сказати Забарному Олександрові Вадимовичу, Голові редакційної ради, який завжди підтримує колектив і допомагає готувати матеріал до видання.

Вектор співпраці

Фахівці відділу тісно співпрацюють з іншими інститутами та факультетами, а також зі структурними підрозділами університету. Це і робота у підготовці програми до Дня працівників освіти та до свята 8 Березня, який готує Інститут мистецтв імені Ростовського.

Уже не один рік разом із кафедрою музичної педагогіки та хореографії було організовано та проведено Міжнародний конкурс хореографічного мистецтва «Квітневі викрутаси». Співорганізаторами є Пархоменко Олександр, Сірякова Анна, Скороход Віталіна. Ми спільно працюємо на гарний результат.

Хочеться відмітити плідну співпрацю працівників бібліотеки (директр - Морозов О.С.) з фахівцями соціально-гуманітарного відділу. Зокрема, захід до 200-ліття з дня народження Нестора Кукольника та інші.

Вектор соціально-побутової сфери

Фахівці соціально-гуманітарного відділу з виховної роботи зі студентською молоддю в гуртожитках Михайленко М.А. та Турчин О.В. проводять профілактично-

роз'яснювальну роботу з утвердження здорового способу життя серед студентів гуртожитків, вносять пропозиції щодо покращення побуту та дисципліни у гуртожитках; проводять рейди-перевірки санітарного стану в гуртожитках та дотримання студентами правил проживання в гуртожитках; проводять рейди по виявленню заборонених електроприладів.; контролюють дотримання санітарних норм студентами в кімнатах, коридорах, кухнях; вчасно подають доповідні записки у випадках, які стосуються порушень студентами правил проживання у гуртожитках та проводять індивідуальну роботу з порушниками; вивчають побутові та соціальні проблеми студентів і планують заходи щодо їх вирішення; проводять інформаційно-роз'яснювальну роботу серед студентської молоді щодо правил проживання в гуртожитку, зберігання державного майна на території університету.

Відділ займається також соціальнонезахищеними студентами. Сьогодні в університеті навчається 30 студентів із числа сиріт і позбавлених батьківського піклування. На початку навчального року з метою ознайомлення першокурсників зі своїми правами і обов'язками під час навчання проводяться зустрічі із заступниками деканів, з начальником соціально-гуманітарного відділу, студентським самоврядуванням. До них має бути прикута особлива увага, адже вони відчувають себе не завжди комфортно у студентському колективі. У відділі створюються накази щодо призначення виплат сиротам та особам з їх числа, накази про повернення коштів за проживання студентам пільгових категорій. А саме, учасникам АТО, дітям учасників АТО, внутрішньо-переміщеним особам.

Проблеми і перспективи відділу

На сьогоднішній день відділ не має можливості виконувати свої функціональні обов'язки в повному обсязі, а саме: створення й організація роботи творчих гуртків і колективів, об'єднань студентів за інтересами. У відділі була проведена оптимізація і в результаті гурткова робота скорочена. Студенти цікавляться наявністю загальноуніверситетських гуртків. Дуже жаль, що ми не можемо надати можливості працювати театральному гуртку, хореографічним гурткам, літературній студії, які мали свої досягнення і традиції в університеті.

Якщо говорити про перспективи роботи відділу, то вони напряму залежать від загальної перспективи розвитку університету. Тому що у нас ідей вистачає, ентузіазму також, і ми всі є патріотами нашого вузу і працюємо на його розвиток.

Наостанок хочу повідомити, що у відділі працюють творчі та небайдужі люди, яким «болить» за університет і за його імідж, які мають великий досвід роботи і виконують її дуже часто просто на ентузіазмі. Можна стверджувати, що протягом останнього періоду в колективі склалася потужна і добре налагоджена система організаційно-виховної роботи зі студентами. Про це переконливо свідчать певні здобутки та напрацювання. Ми працюємо зі студентом і для студента.

Скороход Віталіна,

начальник соціально-гуманітарного відділу

До Всесвітнього дня танцю

29 квітня — особливий день для всіх, хто живе у ритмі танцю. Адже у всьому світі він відзначається як Всесвітній день танцю. Наша Alma mater вже багато років випускає зі своїх стін професійних хореографів, які розлітаються по всьому світу, несучи мистецтво танцю. Бажаємо Вам приголомшливого почуття ритму, неймовірної пластики, витривалості, ентузіазму і віри в свої можливості.

Ми поцікавились у викладачів, студентів та випускників Навчально-наукового інституту мистецтв імені Олександра Ростовського, що для них означає танець, як він змінив їхнє життя.

Оксана Козирева, студентка 4 курсу:

«Танець для мене - це сенс мого життя, незалежно від того, у якому я настрої приходжу на репетицію. Саме на репетиціях я заряджаюсь енергією, яка дозволяє мені літати, отримую надзвичайний заряд позитиву. Танець – це ціле життя, історія, яку ти розповідаєш без слів, проживаєш її знов і знов. Я не уявляю себе без танців».

Ірина Волосок, студентка 4 курсу:

«Танці – це прекрасне заняття, яке допомагає розвинути тіло, зробити його більш підтягнутим. Але не тільки це важливо, адже таке хобі здатне цілком і повністю змінити світогляд людини, зробити його кращим і добрішим.

Танці можна в деякому роді розглядати, як маленьке життя. Навіть найпростіші рухи здатні наповнити внутрішній світ особливими емоціями, які допомагають насолодитися життям у повній мірі».

Іван Гладков, випускник:

«Для мене танець – це маленьке життя. Неважливо, чи це танцювальний етюд, або повноцінний спектакль – кожна емоцію, кожен рух треба пережити на особистому досвіді і донести це глядачеві. Ти маєш створити для себе новий всесвіт, повинен прожити кожен дію, розуміти, що ти робиш і для чого. Це і є для мене танець».

Оксана Білан, випускниця:

«Танець – це можливість віддати все своє життя одному лиш моменту, саме цій мелодії, саме цьому поруху руки, саме цьому виступу, яке зачепить найглибші струни душі глядача».

Юлія Чайка, студентка 3 курсу:

«Танець для мене – це ніби інший світ, в якому немає кордонів. Мені дуже подобаються слова Леоніда Плентева: «Танцюрист – це не той, хто робить рухи під музику. У справжнього танцюриста танцює душа». За допомогою танцю ти ніби відкриваєшся з іншої сторони. І це насамперед відкривається твоя душа. Під час виконання цього виду мистецтва ти відчуваєш безліч різних емоцій. Ти ніби відриваєшся від землі і одночасно падаєш. Коли ти не можеш щось сказати та передати, то це можна зробити за допомогою танцю. Саме танець дає мені шанс висловитися: не словами, а рухами, мімікою, жестами, пластикою. Коли я танцюю, то кожен рух я виконую з тією подачею, характером та силою, яку хотіла донести глядачу. Танець – це життя,

яке не кожному вдається прожити так, як хочеться, бо для цього потрібно докласти максимум зусиль, а результат цього буде вартий. Якщо ти полюбиш танець, то і він полюбить тебе».

Анастасія Сидоренко, студентка 3 курсу:

«Танець для мене – це життя. За допомогою танцю я можу передати свої емоції. Танець – це моя професія. Я пишаюсь тим, що я танцюю».

Анна Серякова, викладач:

«Танець — это твой пульс, биение твоего сердца, твое дыхание. Это ритм твоей жизни. Это выражение во времени и движении, в счастье, радости, грусти и зависти» (Жак д'Амбуаз). Ці слова мені дуже близькі. Танець для мене – це як моя улюблена професія, так і хобі. Це те, що надихає, дає сили, зцілює та дарує надії».

Аліна Тимошенко, студентка 3 курсу:

«Мені просто подобається танцювати. Я відчуваю нереальні емоції і отримую задоволення від заняття. Як сказав Нік Палмквіст: «Танець - це стан душі, а не можливості вашого тіла». Мабуть, найголовнішою причиною, чому я люблю танці, є саморозвиток. Багато хто вважає, що танці - це захоплення, що не приносить ніяких плодів. Насправді все зовсім інакше. Танцюючи, ти виховуєш у собі характер, силу волі. Потрібно запастися величезним терпінням, нервами, зібрати всі сили в свої руки, і звичайно ж мати бажання, щоб досягти бажаного. Саме завдяки постійним тренуванням хореографи завжди тримають себе у формі та досягають результатів. Не менш важливим є самоствердження та самовираження. Кожна людина танцює по-своєму, кожен має свої фішки, свою імпровізацію, свій стиль. Через танець можна проносити різні емоції, можна передати глибший зміст, який змушує людей задуматися».

Вікторія Кондратенко, студентка 2 курсу:

«Танець для мене - це стійкість характеру та відвертість душі. Саме в танці я можу відтворити почуття, розповісти про свої переживання. Мій танець - це мова мого тіла, яку поглинає стихія води, повітря, вогню. Танець - це моє життя».

Олександр Гламазда, студент 1 курсу:

«У цьому світі на тебе навалюється стільки різних проблем, що вихід їм я знаходжу у танці. Коли ти танцюєш, ти вільний, тебе полишають усілякі негаразди. В цей момент важливим є лише танець».

Михайло Пилипенко, випускник:

«Для мене танець – це набагато більше, ніж рухи під музику. Танець – це можливість не вербально висловити ті почуття та переживання, які глибоко сховані під завісою буденності. Це спосіб викликати у глядача неповторні емоції. Момент на сцені – це кульмінація, до якої ведуть постійні виснажливі тренування. Саме цього моменту чекаєш найбільше. Так що танець – це ціле життя, яке хореограф проживає знову і знову».

ФАКУЛЬТЕТИ ІНФОРМУЮТЬ

МЕГАПОЛІС ОНЛАЙН

У рамках карантину велика кількість проєктів була змушена переформатуватись у режим онлайн. Це дозволило не зупинятись мистецькій діяльності, а навпаки, відкривати себе у нових аспектах. 8 травня пройшов перший танцювальний фестиваль "Мегаполіс ОНЛАЙН", де брали участь колективи із 4 країн (Україна, Білорусія, Росія, Америка). Хореографічний колектив Ніжинського державного університету ім. М. Гоголя "Дивертисмент" під керівництвом Анни Серякової також долучився до списку учасників. На фестивалі було представлено дует студентів ННІ мистецтв ім. Олександра Ростовського Журавель Ольги та Олещенко Євгенія, де вони стали золотими призерами.

Творчі скарби
Молодіжного хору «Світич»

З 7 по 10 травня 2020 року у Польщі відбувся Міжнародний конкурс дитячої та молодіжної творчості «Wawelskie Skarby». Конкурс, який проводиться щорічно у Кракові, нині пройшов у дистанційному форматі: учасники надсилали якісні відеозаписи своїх нещодавніх виступів, відповідно до вимог конкурсного регламенту.

Молодіжний хор «Світич» Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя взяв участь у конкурсі "Wawelskie Skarby" і отримав блискучий результат:

«Гран-прі» у категорії «Академічний вокал».

А у період з 1 по 15 травня цього року у Туреччині пройшов V Міжнародний професійний дистанційний конкурс мистецтв «Ca Art World», куди були запрошені хори, оркестри, солісти у різних галузях музичного виконавства. Конкурс у Туреччині також приніс блискучу перемогу хору «Світич»:

«Гран-прі» у номінації «Академічний хор».

Керівники хору — заслужені діячі мистецтв України, професори Людмила Шумська та Людмила Костенко отримали спеціальні Сертифікати.

*Вітаємо наш славетний хор
із новими творчими здобутками!*

Триумфальна весна в Інституті мистецтв

Дивовижні події поповнюють скарбницю творчих надбань Навчально-наукового інституту мистецтв імені Олександра Ростовського. Не так давно було повідомлено про блискучі нагороди Молодіжного хору «Світич», а нині поступили вражаючі новини щодо значних успіхів кафедри інструментально-виконавської підготовки.

Навіть в умовах існуючих нині обмежень у навчальному та концертному процесі, викладачі та студенти ННІ мистецтв демонструють феєричні за кількістю та якістю результати участі у дистанційних конкурсах і фестивалях!

Зведений оркестр народних інструментів Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя та Ніжинського коледжу культури і мистецтв імені Марії Заньковецької під орудою народного артиста України, професора Микола Шумського та диригента Світлани Павленко здобув три перемоги: **«Гран-прі» на Міжнародному фестивалі-конкурсі мистецтв «GOLDENLION» у Львові, диплом Лауреата I ступеня на V Міжнародному конкурсі мистецтв «CA ART WORLD» в Туреччині та диплом Лауреата I ступеня на VII Міжнародному полікультурному фестивалі-конкурсі «Переяславський дивограй».**

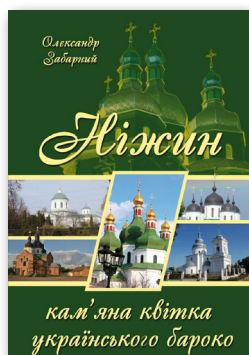
Заслужену нагороду здобула студентка 4 курсу Софія Ніжинець – учениця класу народного артиста України, професора М. О. Шумського. Софія має значний конкурсний досвід за роки навчання в університеті, і ось нове досягнення – диплом Лауреата I ступеня на VII Міжнародному полікультурному фестивалі-конкурсі «Переяславський дивограй».

Відзначилися високими результатами і студенти класу гітари викладача В.М. Багмута. Студентка 3 курсу Анна Білоус отримала три дипломи Лауреата I ступеня на Фестивалі-конкурсі учнівської та студентської молоді «Чубинськийfest», на Міжнародному фестивалі-конкурсі дитячої, учнівської та студентської молоді «Соняшник» у Києві та на Міжнародному фестивалі-конкурсі дитячої, учнівської та студентської творчої молоді «Київська веселка». Студент 2 курсу Владислав Писоцький отримав диплом Лауреата II ступеня на VII Міжнародному полікультурному фестивалі-конкурсі «Переяславський дивограй».

Вітаємо наш видатний оркестр та студентів-солістів зі славними нагородами та зичимо невичерпного мистецького натхнення і подальших конкурсних перемог!



НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ



Ніжин. Кам'яна квітка українського бароко

Саме під такою назвою вийшла у світ нова книга українського вченого-філолога і письменника Олександра Вадимовича Забарного. Книга побачила світ у Ніжині, у видавництві ПП М.М. Лисенка, напе-

редодні оголошення карантину. Але вже потрапила на полиці книжкового магазину і знайшла свого читача. Що ж нового розповів письменник у своїй книзі?

У передмові своєї книги Олександр Вадимович пише: «Ця книга про храми Ніжина – унікальні архітектурні пам'ятки, які ввібрали в себе відгомін віків, історію та мистецьку палітру Поліського краю. Наше видання не претендує на глибоке наукове дослідження, це скоріше публіцистичні замальовки мандрівника, який палко закоханий у рідний край, рідне місто». Нова книга Олександра Забарного – це перша книга автора на царині краєзнавства. Вона по-художньому захоплює, науково обґрунтована, логічно завершена і чудово ілюстрована. У оформленні видання взяли участь чи не всі кращі фотографіки міста: Валерій Кичко, Ігор Волосянкін, Сергій Ковальов, Олександр Бойко, Вікторія Дорган, Михайло Михайленко, Валерій Фінкельштерн. Їхні світлинами промовисто ілюструють унікальність і мистецьку самобутність храмів Ніжина. Але хочу зауважити: якою б оригінальною не була світлина, у дійсності об'єкт завжди привабливіший, бо він стає складовою частиною того життєвого простору, в який потрапляє людина. Цікавинкою книги є те, що автор розповідає про унікальні ікони, які знаходяться у церквах та храмах Ніжина. Це дозволяє визначитися у своїх духовних та фізичних потребах кожному, хто прочитає книгу..., бо ікона таки зцілює. Це вже доведено роками.

Окремо хочеться сказати добре слово про видавця та художнього редактора цієї книги. Подружжя Микола та Людмила Лисенки добре відомі ніжинцями як високопрофесійні поліграфісти. Микола Михайлович вклав у видання книги значні кошти, книга друкувалася на сучасному видавничому обладнанні, а це дозволило їй стати ошатною, привабливою, справді подарунковою. Людмила Іллівна створила справді унікальний оригінал-макет, який збагатив видання не лише світлинами, а ще й історичними коментарями та посиланнями. Науковий редактор видання – Олександр Сергійович Морозов – надав суттєву допомогу у встановленні історичної достовірності фактів, наведених у книзі. Ось така клопітка спільна робота і зробила книгу цікавою і самобутньою. Хочеться подякувати автору і усьому творчому колективу за надану чудову можливість зочно здійснити мандрівку храмами Ніжина і побажати їм подальших творчих успіхів.

Валерія Ярмак



Зігфрід Ленц. Оповідання

Зовсім нещодавно побачила світ нова книга перекладача Анатолія Роліка. До неї увійшли чотири оповідання одного з найбільш знаних та авторитетних майстрів сучасної німецької літератури Зігфріда Ленца.

Ленц - оповідач вважається майстром підтексту, тобто, внутрішнього, невираженого змісту висловлювання. Смиловий феномен підтексту зумовлюється, зокрема, авторською задумкою приховати смисл та вибірковістю адресаті прихованого змістового навантаження.

Вітчизняні дослідники малої прози З. Ленца відзначають, що в раннього Ленца загальна композиційна модель втілення підтексту характеризується як поєднання елементів форми, у якому безпосередньо виражений смисл, що не відповідає художньо оформленим умовам його передачі. Зовнішньо цей процес проявляється в певній смисловій невмотивованості, яка виникає в логічній цілісній художньої єдності тексту й відкриває шлях до варіативного розуміння того, що, власне, хотів сказати З. Ленц.

У втіленні прихованого змісту значна роль належить лінгвістичним конотаціям, які апелюють до досвіду людини. Багатство конотацій Ленца найяскравіше проявляється в діалогах. Найбільш розповсюдженим мовленнєвим засобом вираження підтексту в З. Ленца є повтори, які, здебільшого, анафоричні.

Підтексту сприяє також полісемія, при якій, за «принципом айсберга», спочатку в очі впадає основне значення, а щоб знайти додаткові змістові нашарування, читачеві треба бути дуже уважним.

Конфлікт експліцитного значення текстів із їх семантичним наповненням використовується автором як спосіб імпліцитного виявлення прагматичних змістів та його суб'єктивно-оцінних ставлень до предмета мовлення, які проявляються як іронія, гіпербола, літога тощо.

Таким чином, підтекст у малій прозі З. Ленца, який є однією з найяскравіших його стильових рис, виступає комплексним мовленнєвим явищем, яке створюється різноманітними засобами, такими як повтори, полісемія, іронія, алюзія, ремінісценція тощо.

Необхідно підкреслити майстерність і професійність перекладача, його вміння зберегти стиль автора, авторську манеру письма, а також здатність передати психологічну організацію внутрішнього світу героїв, побачити й виокремити найменші художні деталі, зберегти й відтворити колорит мовного багатства.

Оповідання «Людмила», «Паніка», «Конкурс», «Суперниці» захоплюють читача оригінальністю свого сюжету, змушують його співпереживати усі складні перипетії твору.

Переклад Анатолія Роліка поєднав у собі складний комплексний характер перекладацьких трансформацій і несе в собі максимум віддачі перекладача та його ідеї перекладу.

Вітаємо Анатолія Васильовича із виходом нової книги й зичимо вдячного читача.

Станіслав Зінченко,
кандидат філологічних наук, доцент

ЛІТЕРАТУРНА СВИТЛИЦЯ

Олександр Самійленко

Вірш із Ніжина серце проткнув –
Вибухає грізною ніжністю.
Горобина горить на вітру –
Вірш із Ніжина.

Він за мною іде, де б не був,
І, щоб очі робилися ніжними,
Щоб не зрадив я їх, не забув, –
Вірш із Ніжина.

Хай ляга не з веселок путь,
Й далина, мов земля засніжена.
Та мені і сніги принесуть
Вірш із Ніжина.

* * *

Над містом абрикоси маряють біло
В рожевому серпанкові розмов,
А ти мені так мало говорила
Про цю рожевозоряну любов.

Мені б забути пахощі латаття
За містом у болотяній воді,
І опісля твоє цвітасте плаття,
І губи твої м'яко – молоді.

Мені б забути ..., доки днями ходять
Чиїсь садки у білому цвіту.

Вони ж бо ще мою печаль заводять
На сум розлук і згадку-самоту.

Анатолій Мойсієнко
Сонет

Печаль трави на відстані дощів.
На відстані хрущів травневий
вечір.
Травневий вечір стріляє зір
картечню,
Хрущів картеччю сипле між кущів.

Дощам рясним пролитись
безпечно
На трави, що рясна ще їх печаль...
Плечем плеча торкнутись

і мовчать,

На відстані плеча, на відстані мовчання.
Ще сонце берег нам не здалечів,
Де сонце сміх до речі й не до речі...
Та вже довкола зорепадів клечинь...
Хурдеч травневих золота клечинь...
... Німії у тиші , душе, і звучи!
І шлейф зорі спадає нам на плечі.

Людмила Примостко

Довіряю листам і друзям,
Сивій мудрості вітраків,

Гарним віршам і добрим людям,
І прадавній землі батьків,
Світлооким сценічним рампам
І ліризму нових пісень,
Ніжно-білому цвіту яблунь
У погожий травневий день.
То для щастя нам з вами дано
Отчий дім і старе фоно...
Хай веселий пташиний ранок
Відчиняє моє вікно,
Щоб у збудженій тиші кварталів
Життерадісне «форте» жило,
І будильники б не мовчали,
І щоб пострілів не було...

Анатолій Мельник

Вузу пороги ріднії...
Ви в серці моєму, – чуєте?
Шляхи мені ваші зорітимуть
Вічними диво-струнами,
І де б я не був, а відаю,
До вас моя думка лине,
Вузу пороги ріднії,
Мов очі твої, Україно!

ПРОБА ПЕРА

Ще раз про самоізоляцію... Оповідка

«Країна йде на карантин. Кордони закриті», – повідомляла журналістка одного з центральних телеканалів. У Олега було дивне сприйняття цього повідомлення. З одного боку це було правильне рішення, адже так зменшиться потенційна загроза поширення вірусу в країні. А з іншого – він може дуже довго не побачити свою кохану Катю.

Історія їхнього кохання по-юнацькому цікава. Уперше вони познайомилися на літніх канікулах у 10 класі. Він був із невеличкого селища. Вона ж була з міста й приїхала до бабусі на гостини. Зустрілися вони вперше на річці. Зацікавилися один одним із першого погляду. Але кожен боявся відкритися у своїх почуттях, написати про них. Тому спочатку були лайки фотографій і постів у «ВК», а потім вже розмови, коли ви стоїте один супроти одного. Усе закрутилося, почали зустрічатися. Але проблема була в тому, що це були відносини на відстані. І проіснували вони звісно не довго. Потім ЗНО, вступ до університету. Він залишився в Україні. Її ж батьки бажали, щоб донька навчалася за кордоном. Саме ця причина й стала приводом для припинення відносин. Спілкування звелось до трьох-чотирьох SMS на тиждень. І то було щось на кшталт: «Привіт, як справи?». Повідомлення було без душі, хоч якби дивно це не звучало. І так минув цілий рік. Катя б і не дізналася, що Олег зламав ногу, якби її подруга про це не розповіла. Чому не розповів про свою травму Катя? Він не знає навіть зараз відповіді на це питання. Хоча він завжди вважав її найкращим другом. Навіть попри те, що вони мало спілкувалися.

Як не дивно, але саме його травма стала зламом у їх складних і водночас дивних відносинах. Стали більше листуватися, вели діалоги до другої години ночі. Улітку Катя повернулася в Україну на канікули. Вони знову відновили стосунки. Круто провели літо: ходили разом на пляж, подорожували. Щоправда, потім знову навчання. Хоча воно не дуже заважало їм бачитися. То вона приїздила на тиждень додому, то він їздив до неї. І все було чудово: скоро літо, знову 24/7 разом, заплановані нові подорожі.

Проте є одне але... Вірус, кордони закриті, ти на самоізоляції. Саме в такі періоди починаєш цінувати ті спогади, яких раніше не помічав. Тепер розмови не наживо, а за допомогою відео зв'язку. Але вже тільки до самого ранку. Як можна так довго про щось говорити? Коли ти закоханий, то голос своєї коханої можеш слухати вічно. Побачення, ігри, перегляд фільмів – все через відеозв'язок. Коли ти на вимушеній відстані – твоє почуття стає ще сильнішим. Ти наново відкриваєш для себе таке почуття як кохання. Щире, палке, яке витримає всі перешкоди. І як же буде приємно, коли ти зможеш обійняти свою кохану, відчуті її поцілунок, тепло її тіла. Скоріше б...

Влад Пилипенко, студент 2 курсу спеціальності «Журналістика»

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного
університету імені Миколи Гоголя

* * *

Газета виходить українською мовою раз на місяць
окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші.

Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева

Члени ради: Григорій Самоїленко, Віталіна
Скориход, Анна Парубець, Сергій Іванюк,
Костянтин Дмитренко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської
обл., вул. Графська, 2, університет, новий корпус,
кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email:
almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування:
Анна Лебедева

Віддруковано у Видавництві НДУ імені

М. Гоголя

Замовлення №110

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"

Творче доволіття – у багатогранній і невтомній праці

50 років минуло відтоді, як після закінчення аспірантури в найпрестижнішому столичному університеті імені Тараса Шевченка до Ніжинського педагогічного інституту імені Миколи Гоголя приїхав за державним направленням **Григорій Васильович Самойленко**, назавжди пов'язавши з ним своє професійне (наукове і викладацьке) життя.

У Ніжинській вищій школі Григорій Васильович – людина винятково творча й активна, високо позитивна в усіх загальнолюдських і громадських вимірах, енергійна – проходить довготривалий і плідний науковий та викладацький шлях, перебуваючи на посадах асистента (1970), старшого викладача (1971–1972), доцента (1973–1988), професора (із 1989), завідувача кафедри російської і зарубіжної літератури та декана філологічного (історико-філологічного) факультету, пізніше і до нині – завідувача новоствореної кафедри слов'янської філології, компаративістики та перекладу.

Плідно працюючи в Ніжинській вищій школі, Григорій Васильович у 1988 році зреалізував своє покликання в щоденній невсипущій праці, став доктором філологічних наук, захистив докторську дисер-



тацію на тему «Літературно-критична діяльність О.О.Фадєєва і розвиток радянської критичної думки 20-50-х років».

Вражає багатогранність наукової та викладацької діяльності професора. Талановитий літературознавець однаково залюблений у красу і силу художнього слова, історію рідної та зарубіжної культури, краєзнавство і педагогічну роботу, якій присвятив більше півстоліття (57! років) свого життя. Широка та різно-

планова діяльність Григорія Васильовича – мудрого, досвідченого, творчого Вчителя вчителів і керівника – позначена як пріоритетними напрямками досліджень, так і сферами життєдіяльності. Протягом 20 років Григорій Васильович очолював найбільший філологічний (пізніше, відроджений із його ініціативи та найактивнішої участі в розбудові, – історико-філологічний) факультет (1972–1974, 1988–2004). Одночасно з 1974 року і до сьогодні Григорій Васильович – зразковий і незмінний завідувач низки кафедр. Спочатку кафедри російської і зарубіжної літератури (1974–1988), пізніше створеної ним кафедри історії культури і народознавства (1991–2003), у 2004 році професор очолює кафедру світової літератури та історії культури (2004–2015), а з 2016 і до сьо-

годні обіймає посаду завідувача кафедри слов'янської філології, компаративістики та перекладу.

Досвідчений і передбачливий керівник протягом багатьох років на ґрунті інтелігентності, партнерства і довіри гуртує навколо себе колективи згадуваних кафедр, філологічного та історико-філологічного факультетів, бере активну участь у розбудові і становленні сучасного навчально-наукового інституту філології, перекладу та журналістики. Григорій Васильович успішно готує педагогічні та наукові кадри для всієї України. Його учні (тисячі вчителів і десятки кандидатів філологічних та педагогічних наук) плідно працюють у середніх і вищих навчальних закладах, академічних установах України, творчо реалізуючи ідеї свого Вчителя.

У сучасному науковому світі добре знають і шанують Григорія Васильовича, про що свідчить один із найвищих індексів цитувань, репрезентований у системі бібліометричних профілів науковців університету (див. Google Академія, с. 1). Перед науковою спільнотою професор постав і як глибокий науковець, що досліджує українську та російську літературу, культуру, є одним із фундаторів українського гоголезнавства; і як колишній член кількох спеціалізованих вчених рад, і як мудрий наставник, щирий радник, найвагомішим досягненням якого є підготовлені учні й кандидати філологічних та педагогічних наук, наукові праці широкого діапазону, які добре знають і цінують у багатьох ВНЗ України. Виявом високої громадянської зрілості, українського патріотизму є сформована вченим наукова школа регіонального вивчення літератури та культури Полісся. Григорій Васильович фактично започаткував і розвинув новітній у науковій та навчальній діяльності вищої школи напрям – літературно-мистецьке краєзнавство,

створивши в Ніжинському виші науково-методичний центр «Регіональне вивчення культури Полісся». Серед опублікованих понад 600 наукових праць (55 монографій, 49 навчальних посібників, велика кількість бібліографічних покажчиків і статей) особливу увагу науковців привертають монографії, що висвітлюють актуальні проблеми літературно-мистецького краєзнавства: «Нариси культури Ніжина XVII–XX ст.»: у 5 т. (1995–1998), «Літературне життя Чернігівщини XII–XX ст.» (2003, 2011), «Культура Чернігівщини XI – першої половини XVII ст.» (2004), «Розвиток культури на Північному Лівобережжі України у другій пол. XVII–XVIII ст.» (2007), «Ніжинський драматичний театр ім. М. Коцюбинського» (1996), «Громадсько-культурне та літературне життя Чернігова кінця XIX – поч. XX ст.» (1999), «Марія Заньковецька і Поліський край» (2004), «Театри і актори Північного Лівобережжя» (2010) та ін. Монографії «Літературне життя Чернігівщини XII–XX століть», «Культура Чернігівщини XI – першої половини XVII ст.» та «Марія Заньковецька і Поліський край» у 2005 році на конкурсі «Краща книга року 2004» справедливо були визнані найкращими, кваліфіковані авторитетним журі як по-новаторському самобутні змістовні твори. Вони посіли перше місце в номінації «Наукова література». Виразно помітними стали й інші краєзнавчі праці вченого, зокрема монографії «Леонід Глібов у колі сучасників» (2011), «Тарас Шевченко і Ніжинська вища школа» (2013), «Розвиток художньої культури на Чернігівщині у XIX – поч. XX ст.» (2015) – монографія відзначена літературно-мистецькою премією імені Л. Глібова та Грамотою Комітету щорічної премії Президента України «Українська книга року» (2016), «Пилип Морачевський і Ніжин» (2016), «Полляки в Ніжині та їх роль у розвитку культури міста (XVII–XXI століття)» (2019) та ін.

Досить значним досягненням Григорія Васильовича є праці, присвячені вивченню історії Ніжинської вищої школи. Оpubліковано десятки біобібліографічних покажчиків, присвячених видатним ученим (серія «Вчені-філологи Ніжинської вищої школи»), а також бібліографічний довідник «Вчені-філологи Ніжинської вищої школи», «Ніжинська вища школа у спогадах студентів та викладачів»: монографія у 2-х томах (2015), «Храм знань і духовної величі: 200 років НДУ» (2020). Великою приємністю для працівників усіх підрозділів університету стала праця Григорія Васильовича та Олександра Григоровича Самойленків «Ніжинська вища школа: сторінки історії» (2005), у якій із почуттям великої пошани до засновників вишу, до митців зі світовими іменами, до своїх колег – викладачів давно минулих і сучасних років – на багатому архівному та документальному матеріалі репрезентовано двохсотрічну історію заснування Ніжинської вищої школи.

Щедрим ужиноком у творчому доробку професора є монографії і бібліографічні праці, присвячені творчості Миколи Гоголя. Григорій Васильович став ініціатором вивчення спадщини Миколи Гоголя в Ніжинській вищій школі, активним організатором проведення наукових конференцій, випуску гоголівських збірників. Учений активізував написання засадничих праць, що сприяло створенню в університеті Гоголезнавчого центру, відомого нині далеко за межами України. Результатом кропіткої праці вченого стали 10 міжнародних наукових конференцій, проведених в університеті і присвячених творчості Миколи Гоголя, видання 14 наукових збірників про творчість письменника, опублікування 12 одноосібних монографій із сучасних актуальних проблем гоголезнавства. За час функціонування Гоголезнавчого центру

підготовлено і захищено одну докторську та шість кандидатських дисертацій.

До визначних праць ученого гоголівської проблематики належать «М. В. Гоголь і літератури народів СРСР» (1984), «Н. В. Гоголь и Нежин. Нежинская гимназия высших наук князя Безбородко, начало творчества» (1989, у співавторстві), «Гоголь і Ніжин» (2008), «Творча спадщина Гоголя на перетині епох» (2009), «Гоголь у ХХ ст.» (2009), «Ніжинський список другого тому «Мертвих душ» М.Гоголя» (2012) та багато інших. Фундаментальна монографія «Гоголь і Ніжин» (2008) на конкурсі «Краща книга 2009» у номінації «Наукова література» посіла друге місце, а сучасна багатоаспектна монографічна праця обсягом до трьохсот сторінок «Повість Миколи Гоголя «Тарас Бульба» в українському текстологічному, соціологічному та мистецькому вимірах» (2018) відзначена Міжнародною літературною премією ім. Миколи Гоголя «Тріумф» (2019).

Якісний викладацький склад багатьох сучасних кафедр університету, репрезентований докторами і кандидатами наук із філології, культурології, історії, педагогіки, – це результат багаторічної і напруженої праці професора Григорія Васильовича Самойленка як засновника і відповідального редактора фахового наукового збірника «Література та культура Полісся» (із 1990 року побачили світ 85 випусків). Згадуваний часопис ізпоміж інших має найвищий індекс цитувань, представлений у системі бібліометричних профілів науковців університету (див. Google Академія, с. 1). Заслуга Григорія Васильовича і в тому, що у 2018 році це наукове видання включене до наукометричної бази Index Copernicus. Досить тривалий час професор був відповідальним редактором і «Наукових записок Ніжинського державного універси-

тету імені Миколи Гоголя. Філологічні науки», упорядником та науковим редактором багатьох інших наукових збірників праць. Із глибокою вдячністю відзначають це викладачі всіх кафедр університету, а особливо – навчально-наукового інституту філології, перекладу та журналістики, чия науково-дослідницька діяльність та наукові здобутки більшою чи меншою мірою пов'язані зі згаданими часописами.

Сьогодні в Україні й далеко за її межами ім'я вченого широкого діапазону – літературознавця, фундатора українського гоґолєзнавства, бібліографа, історика культури, краєзнавця – Григорія Васильовича Самойленка широковідоме, воно давно вписане в історію слов'янського літературознавства, добре знане у всьому культурологічному світі. Григорій Васильович – доктор філологічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України (2006), нагороджений медаллю «Ветеран праці» (1985) і «За трудову доблесть» (1986). Наукова, педагогічна й громадська діяльність Г. В. Самойленка справедливо відзначена численними нагородами: медалями імені А. С. Макаренка Міністерства народної освіти України (1990), імені М. В. Гоголя (за вагомий внесок у розвиток освіти, науки, культури (2009)); знаками «За відмінні успіхи в роботі» Міністерства вищої освіти СРСР (1980), «Відмінник народної освіти України» (1982), «Відмінник народної освіти Республіки Казахстан» (1980), «За наукові досягнення» Міністерства освіти України (2009), «Заслужений працівник Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя» (2010); почесними грамотами Міністерства народної освіти (1995, 1998, 2000, 2006). Г. В. Самойленко став лауреатом низки літературних премій: імені М. Коцюбинського (1990), премії в галузі

науки і вищої освіти імені Г. Вороного (2011), республіканської літературно-мистецької премії імені М. Гоголя (2013), імені Л. Глібова (2016), міжнародної літературно-мистецької премії імені М. Гоголя «Тріумф» (2019) та ін. Григорій Васильович є членом Національної спілки краєзнавців України (2010), йому присвоєно звання Почесного громадянина міста Ніжина (1999). У 2012 році за сумлінну багаторічну працю, тематичні широти наукових досліджень, актуальність і перспективність багатопланового доробку Г. В. Самойленка нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня («за значний особистий внесок у соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток незалежної Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю та з нагоди Дня Соборності і Свободи України», у 2016 – орденом «За заслуги» II ступеня, орденом Святих Кирила і Мефодія – у 2015 році).

Сьогодні колеги, численні учні та друзі Григорія Васильовича захоплені дивом його творчого довголіття, надзвичайно активної життєвої позиції, потужної енергії, виняткової працьовитості (п'ять сторінок наукового тексту щоденно!), високої професійної майстерності та наукової ерудиції. Диво його активного творчого довголіття – у невтомній щоденній праці, яка для ювіляра завжди була насолодою і змістом життя, а любов до літератури, глибина думки, багатогранність інтересів, відданість улюбленій справі нехай ще довго викликають захоплення. Нехай Господь Бог дарує Вам, вельмишановний Григорію Васильовичу, міцне здоров'я, благополуччя, свіжі сили й невичерпну творчу наснагу до багатогранної праці в мирі та пошані.

Надія Бойко